

men jo ikke på den måde, som hr. Langkilde fremfører.

Formanden:

Så er det hr. Bent Hindrup Andersen, hr. Martin Glerup og hr. Steen Gade, og så tager vi derudover en omgang til med hr. Hans Christian Schmidt og hr. Niels Jørgen Langkilde. Det er, fordi det har udviklet sig interessant. Normalt har vi lidt kortere omgange korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er til joint implementation, som jeg kan forstå at hr. Steen Gade ikke er imod i alle tilfælde:

Når hr. Steen Gade synes, at Europa-Kommissionens oplæg er meget godt, er det sandsynligvis, fordi det jo er joint implementation mellem forskellige lande, hvis vi stadig væk kan tillade os at opfatte EU som forskellige lande ifølge hr. Steen Gades terminologi. Europa-Kommissionen gør EU til ét CO₂-område, og så har man joint implementation fra det ene land til det andet inden for EU-området.

Kort fortalt betyder det, at Danmark går ned med de 25 procentpoint, og så kan andre lande slippe billigere. I øvrigt kan man lave joint implementation på den måde, at man erstatter kulkraftværker med atomkraftværker inden for EU. Sker det på den måde, kommer der overhovedet ikke nogen egentlig energireduktion og nedsættelse af forbrug på den led.

Jeg mener heller ikke, det er noget særlig godt eksempel på joint implementation, men jeg vil gerne have hr. Steen Gades kommentar til det.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg mener, det er nødvendigt at bruge grønne afgifter for at nå CO₂-reduktionens målsætning.

Om joint implementation, altså fælles gennemførelse, synes jeg, vi må lægge til grund, at Nordisk Ministerråd netop har lavet en analyse af ti nordiske projekter i Østeuropa, hvor man siger i konklusionen:

»En sikker metode til fastlæggelse af projekternes emissionsreduktion findes ikke. Der må derfor foretages en afvejning af den sikkerhed, hvormed man ønsker at fastslå emissioner fra projekter og de transaktions- og kontrolomkostninger, der vil være forbundet hermed, og emissionsreduktioner bør først krediteres efterfølgende, når den faktiske emission fra projekter kan konstateres.«

Det betyder faktisk, at man har regnet med, at et af de her ti projekter ville give en reduktion i CO₂-udledningen på 8.100 t, men faktisk gav det kun 2.500 t, så det er klart, at man skal udvikle den her metode. Vi siger ikke nej til at udvikle den, men det er og bliver et supplement til en overgang til vedvarende energi.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Til hr. Bent Hindrup Andersen om EU og joint implementation, og det er også lidt til den videre debat:

Joint implementation er ikke det, der foregår i EU. Det er en anden type aftaler. Hvis der skal være lidt præcision af det – det er også til V og K, som bare siger joint implementation – så er joint implementation ikke en aftale mellem lande om at dele byrderne. Joint implementation er, når General Motors bliver pålagt et reduktionsmål – hvis vi får bindende regler – og så laver en aftale om et eller andet i et andet land og investerer i dette. Så siger de, at der sker en reduktion, og så kan den måles. Det er joint implementation.

Det er så kompliceret, og det, jeg bare siger, er, at det skal undersøges. Det undersøgelsesapparat er gået i gang, og det er sket på verdensplan. Hvis der herved kan laves modeller, som med sikkerhed fører til CO₂-reduktion, og det vil sige, at der skal være mange afgrænsninger, så ville jeg da være dum, hvis jeg afviste det, så det afviser jeg altså ikke på forhånd.

Smuthullerne er dem, som miljøministeren, fordi han har længere taletid end jeg, fik mulighed for at illustrere, og dem skal vi kæmpe af al magt for at lukke.

EU's – hvis jeg må sige det til hr. Bent Hindrup – position er jo det bedste af de forslag, der ligger. Hr. Bent Hindrup hørte, at jeg gerne havde set, at AOSIS-landene, de små østater, ligesom på Berlinmødet var kommet med det miljømæssigt rigtige forslag. Men det er ikke kommet, så hr. Bent Hindrup må da være enig med mig i, at Danmark skal støtte og sørge for, at vi i EU kæmper for det bedste forslag, der ligger til forhandlingerne i Kyoto. Ellers har jeg svært ved at forstå, hvordan man kan blive taget alvorligt som miljøpolitikker.

Formanden:

Der er chancer for at svare i den videre debat, men vi har lige en omgang korte bemærkninger mere, inden vi går over i ordførerrækken, og